

Dosarul nr.2ra-1155/18

prima instanță: Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău (Jud: G. Moscalciuc)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (Jud: N. Simciuc, I. Țurcan, I. Cotruță)

DECIZIE

17 august 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Tatiana Vieru
Mariana Pitic
Nicolae Craiu
Luiza Gafton
Victor Burduh

examinând cererea de recurs declarată de către Piotr Mihailov, reprezentat de avocatul Valeriu Isiumbeli,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Tatiana Achimova împotriva Olgăi Bednaia (Mihailova) și Piotr Mihailov cu privire la încasarea despăgubirii pentru prejudiciul cauzat în urma transferării dreptului de proprietate și cererea reconvențională depusă de Olga Bednaia (Mihailova) împotriva Tatianei Achimova și Piotr Mihailov cu privire la încasarea despăgubirii pentru folosirea bunului comun și dispunerea vânzării la licitație a imobilului,

împotriva deciziei din 28 noiembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul declarat de către Piotr Mihailov și s-a menținut hotărârea din 28 ianuarie 2015 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 30 ianuarie 2014, Tatiana Achimova a depus cerere de chemare în judecată împotriva Olgăi Bednaia (Mihailova) și Piotr Mihailov cu privire la încasarea despăgubirii pentru prejudiciul cauzat în urma transferării dreptului de proprietate.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, la 13 septembrie 2004 a împrumutat de la pârâți bani în sumă de 15 000 dolari SUA, pentru care a întocmit un contract de gaj sub formă de recipisă. Reclamanta a susținut că a împrumutat banii pentru a achita băncii creditul conform contractului de credit din 10 decembrie 2002, în care obiectul gajului era apartamentul XXXXX.

Astfel, reclamanta a menționat că pârâții au insistat ca XXXXX, mun. Chișinău să figureze ca garanție, din acest considerent în aceeași zi a încheiat contractul de vânzare-cumpărare al apartamentului XXXXX, care îi aparținea cu drept de proprietate.

Tatiana Achimova a relatat că nu a fost împotriva de a încheia contract de vânzare-cumpărare, deoarece părții i-au garantat că după întoarcerea împrumutului apartamentul va fi din nou înregistrat pe numele său.

Astfel, ca rezultat la 13 septembrie 2004, Achimova Tatiana și Mihailov Piotr au încheiat un contract de vânzare-cumpărare al apartamentului XXXXX.

Reclamanta a specificat că până la sfârșitul anului 2004 a restituit integral suma împrumutată, fapt confirmat prin recipisa din 24 decembrie 2005, întocmită de Mihailov Piotr privind achitarea integrală de către reclamantă a sumei împrumutate.

Tatiana Achimova a menționat că potrivit recipisei scrise de Piotr Mihailov, ultimul a indicat, că nu are față de ea pretenții cu caracter patrimonial, precum și faptul că apartamentul XXXXX, care a figurat drept gaj și care prin contractul de vânzare-cumpărare din 13 septembrie 2004 a fost înregistrat pe numele lui trebuia să fie restituit Tatianei Achimova, iar contractul să fie recunoscut, ca fiind nevalabil.

În acest context, reclamanta a indicat că după ce a restituit suma împrumutată, Olga Bednaia (Mihailova) a refuzat să întocmească un alt contract de vânzare-cumpărare a apartamentului XXXXX pe numele reclamantei, declarând că ea divorțează de soțul ei, și consideră acest bun imobil ca fiind proprietate comună, care urmează a fi inclus în partajarea bunurilor dobândite în timpul căsătoriei.

Astfel, Tatiana Achimova a notat că după refuzul părții de a încheia un contract de vânzare-cumpărare privind transmiterea în proprietate a imobilului, a depus o cerere de chemare în judecată împotriva Olgăi Bednaia (Mihailova), Piotr Mihailov și notarului Maria Colomeeș cu privire la recunoașterea nulă a contractului de vânzare-cumpărare din 13 septembrie 2004 încheiată între ea și Mihailov Piotr.

Prin hotărârea din 11 septembrie 2008 a Judecătoria Buiucani mun. Chișinău, acțiunea a fost admisă, fiind declarat nul contractul de vânzare-cumpărare din 13 septembrie 2004 a apartamentului XXXXX încheiat între Tatiana Achimova și Mihailov Piotr.

La 16 iunie 2009, prin decizia Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul depus de Olga Bednaia (Mihailova) și s-a menținut hotărârea Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău din 11 septembrie 2008.

Reclamanta a invocat că pe perioada examinării cererii sale, Mihailov Piotr a înaintat o altă cerere de chemare în judecată împotriva Olgăi Bednaia (Mihailova) privind recunoașterea ca fiind nul a contractului de vânzare-cumpărare din 13 septembrie 2004 a XXXXX, mun. Chișinău încheiat între Tatiana Achimova și Mihailov Piotr cu excluderea acestuia din bunurile comune a soților, iar Olga Bednaia (Mihailova) în cadrul examinării cauzei respective a înaintat o cerere reconvențională privind stabilirea modului de folosință a apartamentului XXXXX și de înlăturare a obstacolelor în folosința proprietății.

Prin hotărârea din 27 februarie 2007 a Judecătoria Ciocana, mun. Chișinău, a fost respinsă acțiunea depusă de Mihailov Piotr cu privire la recunoașterea nulă a contractului de vânzare -cumpărare din 13 septembrie 2004 a apartamentului XXXXX și a fost admisă cererea reconvențională depusă de Olga Bednaia (Mihailova).

La 29 mai 2008, prin decizia Curții de Apel Chișinău, a fost casată hotărârea primei instanțe și emisă o nouă hotărâre privind partajarea averii comune.

Prin decizia din 28 ianuarie 2009 a Curții Supreme de Justiție a fost anulată decizia Curții de Apel Chișinău și emisă o nouă hotărâre prin care apartamentul XXXXX a fost recunoscut drept proprietate comună a soților Piotr Mihailov și Olga Bednaia (Mihailova), a fost respinsă cererea cu privire la determinarea modului de folosire a apartamentului XXXXX, a fost partajat apartamentul XXXXX câte ½ cotă/parte ideală și obligat Piotr Mihailov să nu creeze Olgăi Bednaia (Mihailova) impedimente la folosirea imobilului.

Reclamanta a invocat că, avînd în vedere decizia din 28 ianuarie 2009 a Curții Supreme de Justiție, prin hotărârea Judecătorei Buiucani mun. Chișinău din 8 aprilie 2011, care a fost menținută prin decizia din 2 noiembrie 2011 a Curții de Apel Chișinău și decizia din 13 iunie 2012 a Curții Supreme de Justiție a fost respinsă acțiunea ei depusă împotriva Olgăi Bednaia (Mihailova), Piotr Mihailov și notarului Maria Colomeeț cu privire la recunoașterea nulă a contractului de vânzare-cumpărare din 13 septembrie 2004, încheiată între ea și Mihailov Piotr.

Tatiana Achimova susține că în pofida hotărârilor instanței de judecată, Mihailov Piotr, recunoscând nulitatea contractului de vânzare-cumpărare, la 9 iulie 2013 a întocmit pe numele reclamantei un contract de donație a cotei-părți deținute din apartamentul XXXXX.

Reclamanta a indicat că Olga Bednaia (Mihailova) i-a comunicat că intenționează să vîndă apartamentul XXXXX. Astfel reclamanta susține că acțiunile pârâților îi provoacă daune considerabile, deoarece nu poate să se folosească în totalitate de proprietate, care de fapt a fost gajată pârâților din contul întoarcerii împrumutului.

Tatiana Achimova a menționat că Piotr Mihailov i-a restituit o parte din proprietate sa, dar a doua parte rămâne a fi în proprietate pârâtei, din aceste considerente este nevoită să se adreseze instanței de judecată cu cerere privind restituirea mijloacelor bănești care reprezintă diferența dintre costul imobilului din 2004 și în anul 2013.

Așadar, reclamanta a specificat că conform raportului de evaluare a bunului imobil, apartamentul XXXXX în luna septembrie 2004 a fost estimat la 330 000 lei, echivalentul la 27 228 dolari SUA, iar în septembrie 2013, imobilul a fost estimat la 850 000 lei, echivalentul a 66 354 dolari SUA.

Avînd în vedere faptul că Piotr Mihailov i-a donat ½ cotă-parte, ceea ce constituie 33 177 dolari SUA, reclamanta consideră că diferența din valoarea de ½ cotă/parte a apartamentului XXXXX și diferența de ½ din valoarea împrumutului constituie 25 677 dolari SUA (66354 dolari SUA – 7500 dolari, adică ½ din suma datoriei).

Totodată reclamanta consideră că i-a fost încălcat dreptul de proprietate, întrucât din momentul încheierii contractului de vânzare-cumpărare din 13 septembrie 2004 și până la aportarea hotărârilor definitive, ea a locuit tot timpul cu familia sa în apartamentul XXXXX, a suportat toate cheltuielile, a efectuat reparații, fapt confirmat prin valoarea imobilului.

Reclamanta a depus cerere de chemare în judecată în temeiul art. 376 alin. (1) Cod civil, care prevede că dacă dreptul proprietarului este încălcat în alt mod decît prin uzurpare sau privare ilicită de posesiune, proprietarul poate cere autorului

încetarea încălcării. El poate cere, de asemenea, despăgubiri pentru prejudiciul cauzat.

Solicită Tatiana Achimova încasarea din contul lui Piotr Mihailov și Olga Bednaia (Mihailova) în beneficiul său a despăgubirii pentru prejudiciul cauzat în urma transferării dreptului de proprietate în sumă de 25 677 dolari SUA conform cursului național al Băncii Naționale a Moldovei la momentul executării hotărârii.

La 7 octombrie 2014, Olga Bednaia (Mihailova) a înaintat cerere reconvențională împotriva Tatianei Achimova și Piotr Mihailov cu privire la încasarea despăgubirii pentru folosirea bunului comun, vânzarea imobilului la licitație și distribuirea prețului către coproprietarii proporțional cote-părți deținute (f.d. 173-180, vol. I).

În motivarea cererii Olga Bednaia (Mihailova) a indicat că, prin decizia din 28 ianuarie 2009 a Curții Supreme de Justiție apartamentul XXXXX a fost recunoscut drept proprietate comună a soților Piotr Mihailov și Olga Bednaia (Mihailova), a fost respinsă cererea cu privire la determinarea modului de folosire a imobilului, a fost partajat apartamentul XXXXX câte ½ cotă-parte ideală și obligat Piotr Mihailov să nu creeze Olgăi Bednaia (Mihailova) impedimente la folosirea imobilului.

Astfel reclamanta-pârâtă a menționat că deși potrivit deciziei din 28 ianuarie 2009 a instanței de recurs este proprietara a ½ cotă-parte din apartamentul XXXXX, totuși nu are dreptul de posesiune asupra imobilului, deoarece Tatiana Achimova împreună cu familia sa continuă să locuiască în apartamentul menționat.

Reclamanta-pârâtă a invocat că potrivit certificatului nr. 15 din 7 octombrie 2014 eliberat de Compania Imobiliară „Molddevelop” costul chiriei constituie pentru anul 2004-2005 suma de 250 euro/lunar, pentru anul 2006-2009 suma de 500 euro/lunar, pentru 2010-2011 suma de 450 euro/lunar și pentru anul 2014 suma de 400 euro/lunar.

Olga Bednaia (Mihailova) consideră că este îndreptățită să solicite încasarea din contul Tatianei Achimova și a lui Piotr Mihailov a despăgubirii pentru folosirea a 1/2 cotă-parte din apartamentul XXXXX în sumă de 25 837,50 euro pentru perioada 14 septembrie 2004 -1 octombrie 2014.

Totodată reclamanta a relatat că folosirea în comun a apartamentului XXXXX nu este posibilă și nici partajarea în natură a acestuia nu poate fi efectuată.

În acest sens reclamanta-pârâtă a specificat că din anul 2004, Tatiana Achimova a locuit în apartamentul XXXXX și a folosit acest imobil fără acordul său, fapt ce consideră reclamanta a dus la încălcarea dreptul său de proprietate.

Solicită Olga Bednaia (Mihailova) încasarea din contul Tatianei Achimova și lui Piotr Mihailov în beneficiul său a despăgubirii în sumă de 25 837,50 euro pentru folosirea apartamentului XXXXX ce constituie proprietate comună, vânzarea apartamentului XXXXX la licitație și distribuirea prețului către coproprietarii Olga Bednaia (Mihailova) și Tatiana Achimova câte ½ cotă-parte, proporțional cote-părți deținute.

Prin încheierea din 27 octombrie 2014 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău a fost primită acțiunea reconvențională depusă de Olga Bednaia (Mihailova) împotriva Tatianei Achimova cu privire la încasarea despăgubirii în sumă de 25 837,50 euro pentru folosirea apartamentului XXXXX (f.d. 185-187, vol. I).

Prin hotărârea din 28 ianuarie 2015 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău s-a admis parțial acțiunea depusă de Tatiana Achimova. S-a încasat din contul lui Piotr Mihailov în beneficiul Tatianei Achimova despăgubire în sumă de 25 677 dolari SUA pentru prejudiciul cauzat în urma transferării dreptului de proprietate asupra XXXXX. S-a admis parțial acțiunea reconvențională depusă de Olga Bednaia (Mihailova), s-a încasat din contul Tatianei Achimova în beneficiul Olgăi Bednaia (Mihailova) suma despăgubirii în mărime de 3000 euro, s-a încasat din contul lui Piotr Mihailov în beneficiul Olgăi Bednaia (Mihailova) suma despăgubirii în mărime de 4200 euro. S-a dispus vânzarea XXXXX la licitație și distribuirea prețului către coproprietarii Achimova Tatiana și Bednaia (Mihailova) Olga proporțional ½ cotă-parte fiecăruia dintre ei. S-a anulat măsura de asigurare a acțiunii aplicate prin încheierea din 31 ianuarie 2014 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău asupra ½ cotă-parte a XXXXX, care o deține Bednaia Olga (f.d. 221-232, vol I).

La 27 februarie 2015, Tatiana Achimova a depus cerere de apel împotriva hotărârii din 28 ianuarie 2015 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău, solicitând casarea hotărârii primei instanțe în partea admiterii acțiunii reconvenționale privind încasarea din contul său în beneficiul Olgăi Bednaia (Mihailova) a despăgubirii în mărime de 3000 euro și dispunerea vânzării XXXXX la licitație cu emiterea în această parte a unei noi hotărâri cu privire la respingerea acțiunii reconvenționale.

Prin decizia din 23 iulie 2015 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de către Tatiana Achimova și a fost menținută hotărârea din 28 ianuarie 2015 a Judecătoriei Buiucani municipiul Chișinău (f.d. 47-59, vol. II).

Prin încheierea din 9 decembrie 2015 a Curții Supreme de Justiție a fost declarat inadmisibil recursul depus de Tatiana Achimova (f.d. 88-90, vol. II).

La 21 iulie 2016, Piotr Mihailov a depus cerere de apel împotriva hotărârii din 28 ianuarie 2015 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău, solicitând repunerea în termenul de declarare a apelului, casarea hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri cu privire la respingerea acțiunii depuse de Tatiana Achimova și cererii reconvenționale depusă de Olga Bednaia (Mihailova) (f.d. 98-100, vol. II).

Prin încheierea din 28 februarie 2017 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis cererea depusă de Piotr Mihailov cu privire la repunerea în termen, s-a repus Piotr Mihailov în termenul de declarare a apelului împotriva hotărârii din 28 ianuarie 2015 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău, s-a admis cererea privind scutirea parțială de la plata taxei de stat, s-a scutit parțial în valoare de 7557 lei Piotr Mihailov pentru depunerea apelului. Nu s-a dat curs cererii de apel depuse de Piotr Mihailov, s-a acordat termen apelantului de 30 zile pentru achitarea taxei de stat în valoare de 6000 lei cu prezentarea bonului de casă. A fost informat apelantul că în cazul în care nu va îndeplini în termen indicațiile instanței de apel indicate în încheiere, apelul nu va fi considerat depus și împreună cu toate actele va fi restituit (f.d. 148-154, vol. II).

Prin decizia din 28 noiembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de către Piotr Mihailov, reprezentat de avocatul Valeriu Isiumbeli și a fost menținută hotărârea din 28 ianuarie 2015 a Judecătoriei Buiucani municipiul Chișinău (f.d. 47-59, vol. II).

La 16 ianuarie 2018, Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa participanților la proces copia deciziei adoptate (f.d. 27, vol. III).

La 16 martie 2018, Piotr Mihailov, reprezentat de avocatul Valeriu Isiumbeli a depus recurs împotriva deciziei din 28 noiembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel, hotărârii primei instanțe și încheierii din 27 octombrie 2014 a Judecătorei Buiucani mun. Chișinău, prin care s-a dispus primirea cererii reconvenționale cu remiterea cauzei la rejudicare în prima instanță în temeiul art. 432 alin. (3) lit. b), d) Cod de procedură civilă, deoarece nu a fost legal citat despre locul, data și ora examinării cauzei. Recurentul a specificat că în cazul în care instanța nu va găsi ca argument temeiul art. 432 alin. (3) lit. b), d) Cod de procedură civilă, solicită casarea actelor judecătorești enunțate cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii depuse de Tatiana Achimova ca fiind neîntemeiată și depusă tardiv. Cu privire la acțiunea reconvențională, Piotr Mihailov, reprezentat de avocatul Valeriu Isiumbeli, solicită casarea hotărârilor judecătorești cu pronunțarea unei noi decizii sub formă de încheiere cu privire la scoaterea de pe rol a cererii reconvenționale depuse de Olga Bednaia (Mihailova) în temeiul art. 267 lit. c) Cod de procedură civilă, deoarece a fost semnată de o persoană neîmputernicită. Recurentul a susținut că în cazul în care nu vor fi aplicabile prevederile art. 267 lit. c) Cod de procedură civilă, solicită casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe în partea admiterii acțiunii reconvenționale cu privire la încasarea din contul său în beneficiul Olgăi Bednaia (Mihailova) a despăgubirii cu emiterea în această parte a unei noi hotărâri cu privire la respingerea acțiunii.

Recurentul Piotr Mihailov, reprezentat de avocatul Valeriu Isiumbeli, în motivarea recursului a indicat că instanțele de judecată la adoptarea hotărârilor contestate, au aplicat și interpretat eronat normele dreptului material aplicabile raportului juridic litigios. Recurentul menționează că cauza a fost examinată în lipsa sa, întrucât nu a fost înștiințat despre locul, data și ora examinării cauzei.

Astfel recurentul indică că citarea a fost efectuată la adresa str. Vărzaru 3 ap. 52 mun. Chișinău, unde el nu locuiește. Consideră că instanța de fond a încălcat prevederile art. 104 alin. (2), (3), (4) Cod de procedură civilă, deoarece Tatiana Achimova și Olga Bednaia (Mihailova) cunoșteau despre faptul că el locuiește pe adresa str. M. Spătaru 3 ap. 52 mun. Chișinău.

Recurentul a indicat că cererea reconvențională depusă de Olga Bednaia (Mihailova) urmează a fi scoasă de pe rol conform art. 267 lit. c) Cod de procedură civilă, deoarece a fost depusă de o persoană neîmputernicită. În acest context, recurentul a invocat că conform mandatului anexat la materialele cauzei, avocatul Natalia Vladimirova nu este împuternicită să semneze cererea reconvențională.

Totodată recurentul a specificat că instanțele de judecată la încasarea din contul său în beneficiul Olgăi Bednaia (Mihailova) a chiriei în sumă de 4200 euro au încălcat prevederile art. 240 alin. (3) Cod de procedură civilă, dat fiind faptul că instanțele s-au pronunțat asupra unor pretenții care nu au fost formulate de părți. În acest sens, recurentul a susținut că din susținerile verbale prezentate de avocatul Natalia Vladimirov nu rezultă solicitarea cu privire la încasarea din contul său a chiriei.

Recurentul a notat că instanțele de judecată au dispus încasarea din contul său în beneficiul Olgăi Bednaia (Mihailova) a chiriei în sumă de 4200 euro, fără a fi

prezentate probe că el a îngreșit drepturile Olgăi Bednaia (Mihailova) la folosirea a ½ cotă-parte din imobilul în litigiul.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neaprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 15 mai 2018, în conformitate art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, Curtea Supremă de Justiție i-a comunicat cererea de recurs Olgăi Bednaia (Mihailova) și Tatianei Achimova, informându-le că referința se depune în termen de o lună de la data primirii scrisorii. În mod corespunzător, dacă referința nu a fost prezentată în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

Până la examinarea cauzei, Tatiana Achimova și Olga Bednaia (Mihailova) nu au depus referință la cererea de recurs, prin care să-și exprime opina referitor la recursul declarat.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Astfel, prin prisma dispoziției citate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de Piotr Mihailov, reprezentat de avocatul Valeriu Isiumbeli la 16 martie 2018 în termen din următoarele motive.

În procedura de filtru, instanța de recurs a reținut că decizia integrală a instanței de apel din 28 noiembrie 2017, a fost expediată în adresa părților la 16 ianuarie 2018 (f. d. 27, vol. III). Totodată, completul judiciar menționează că la materialele cauzei nu există dovada recepționării efective a deciziei instanței de apel de către recurentul Piotr Mihailov, reprezentat de avocatul Valeriu Isiumbeli, însă conform recursului declarat, recurentul a menționat că a recepționat decizia instanței de apel la 18 ianuarie 2018.

Astfel, în atare situație și pentru a nu admite o ingerință disproporțională în dreptul de acces liber la justiție, instanța de judecată consideră că recursul declarat de Piotr Mihailov, reprezentat de avocatul Valeriu Isiumbeli este depus în termenul prevăzut de art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 441 din Codul de procedură civilă, în cazul în care recursul este considerat admisibil, un complet din 5 judecători examinează fondul recursului.

În corespundere cu art. 444 din Codul de procedură civilă, recursul s-a examinat fără înștiințarea participanților la proces, însă data și ora ședinței a fost plasată pe pagina web a Curții Supreme de Justiție. Astfel, Colegiul a decis inoportună invitarea acestora, întrucât argumentele expuse în cererea de recurs au fost formulate cu suficientă precizie pentru a permite instanței verificarea legalității hotărârii atacate. Totodată, toate punctele de drept care puteau exista în această cauză pot fi cercetate și soluționate în mod adecvat pe baza înscrisurilor prezente la dosar. În esență, recurentul și intimatul au avut posibilitatea să își prezinte poziția în scris

și să răspundă la concluziile părții adverse. Mai mult, nici un participant nu a solicitat audierea publică a cauzei sale (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Auza Vilho Eskelinen și alții v. Finlanda*, 19 aprilie 2007, parag. 72 – 75, *Eriksson v. Suedia*, 12 aprilie 2012, parag. 66, 72, *Pönkä v. Estonia*, 8 noiembrie 2016, parag. 33 – 34).

Suplimentar, în parag. 26 – 27 din decizia Curții Constituționale nr. 95 din 19 decembrie 2016 privind excepția de neconstituționalitate a articolului 444 din Codul de procedură civilă, Curtea a statuat că în cazul procedurilor care au ca obiect autorizarea unui apel sau care consacră verificarea unor aspecte de drept, și nu de fapt, sunt îndeplinite condițiile articolului 6 din Convenție chiar dacă instanța de apel sau de recurs nu oferă reclamantului posibilitate să se exprime în fața sa, în persoană. Iar, în esență nu este afectat accesul liber la justiție.

Verificând decizia contestată în raport cu criticile formulate, în limitele controlului de legalitate și temeiurilor de drept invocate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Piotr Mihailov, reprezentat de avocatul Valeriu Isiumbeli este întemeiat și urmează a fi admis.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) Cod de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, pronunțând o nouă hotărâre.

Completul judiciar observă că la depunerea cererii de recurs, Piotr Mihailov, reprezentat de avocatul Valeriu Isiumbeli a contestat hotărârile judecătorești în partea admiterii acțiunii inițiale depuse de Tatiana Achimova privind încasarea din contul lui Piotr Mihailov a despăgubirii pentru prejudiciul cauzat în urma transferării dreptului de proprietate și în partea admiterii acțiunii reconvenționale depuse de Olga Bednaia (Mihailova) cu privire la încasarea din contul său în beneficiul Olgăi Bednaia (Mihailova) a sumei de 4200 euro.

Totodată, instanța de recurs îndeverează că, Tatiana Achimova nu a contestat hotărârea în partea menționată, fapt ce se confirmă prin încheierea din 9 decembrie 2015 a Curții Supreme de Justiție (f.d. 88-90, vol. II).

Prin urmare, colegiul lărgit la examinarea recursului depus de Piotr Mihailov, reprezentat de avocatul Valeriu Isiumbeli va examina litigiul în limita pretențiilor înaintate de acesta.

Cu privire la acțiunea depusă de Tatiana Achimova.

Instanța de recurs notează că circumstanțele cauzei prezentate de părți și determinate de instanțele de judecată în fazele procesuale anterioare, denotă că, la 13 septembrie 2004, Tatiana Achimova în calitate de vânzător și Piotr Mihailov în calitate de cumpărător au încheiat contractul de vânzare-cumpărare nr. 3935, a XXXXX (f.d. 14, vol. I).

La 27 aprilie 2006, Piotr Mihailov a depus cerere de chemare în judecată împotriva Olgăi Bednaia (Mihailova) și Irina Bednaia (mama Olgăi Bednaia) cu privire la partajarea averii, iar în cadrul examinării cauzei Olga Bednaia (Mihailova) a înaintat cerere reconvențională împotriva lui Piotr Mihailov cu privire la partajarea averii, stabilirea modului de folosință a XXXXX și obligarea pârâtului să nu creeze obstacole în realizarea dreptului de folosință și posesie a acestui imobil.

Prin decizia din 28 ianuarie 2009 a Curții Supreme de Justiție a fost casată decizia din 29 mai 2008 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 27 februarie 2007 a Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău și emisă o nouă hotărâre sub formă de decizie, prin care s-a admis parțial acțiunea depusă de Piotr Mihailov și parțial cererea reconvențională depusă de Olga Bednaia (Mihailova). S-a partajat XXXXX, atribuindu-le în proprietate lui Piotr Mihailov și Olga Bednaia (Mihailova), câte ½ cotă-parte, s-a respins cerința cu privire la determinarea modului de folosire a imobilului și a fost obligat Piotr Mihailov să nu creeze Olgăi Bednaia (Mihailova) impedimente la folosirea imobilului (f.d. 51, vol. I).

Între timp, la 28 martie 2008, Tatiana Achimova a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Piotr Mihailov și Olga Bednaia (Mihailova) cu privire la anularea contractului de vânzare-cumpărare nr. 3935 din 13 septembrie 2004.

În susținerea acțiunii înaintate, Tatiana Achimova a invocat că la 13 septembrie 2004 a împrumutat de la pârâți bani în sumă de 15 000 dolari SUA, iar drept garanție de rambursare a datoriei, Piotr Mihailov și Olga Bednaia (Mihailova) au insistat la încheierea contractului de vânzare-cumpărare. Astfel Tatiana Achimova a depus acțiune, susținând faptul că contractul de vânzare-cumpărare nr. 3935 din 13 septembrie 2004 este fictiv.

Prin hotărârea din 8 aprilie 2011 a Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău, care a fost menținută prin decizia din 2 noiembrie 2011 a Curții de Apel Chișinău și decizia din 13 iunie 2012 a Curții Supreme de Justiție, acțiunea depusă de Tatiana Achimova cu privire la anularea contractului de vânzare-cumpărare a fost respinsă ca fiind neîntemeiată (f.d. 22-33, vol. I).

Totodată, colegiul constată că la 9 iulie 2013, între Tatiana Achimova și Piotr Mihailov a fost încheiat un contract de donație, potrivit căruia Piotr Mihailov i-a donat Tatianei Achimova 1/2 cotă-parte din XXXXX (f.d. 57-58, vol. I).

La 30 ianuarie 2014, Tatiana Achimova a depus prezenta cerere de chemare în judecată supusă judecății împotriva Olgăi Bednaia (Mihailova) și Piotr Mihailov cu privire la încasarea despăgubirii pentru prejudiciul cauzat în urma transferării dreptului de proprietate, invocând în susținerea acțiunii înaintate prevederile art. 376 alin. (1) Cod civil.

Colegiul lărgit constată că prima instanță, fiind investită cu judecarea prezentei cauze, a admis acțiunea parțial și a încasat din contul lui Piotr Mihailov în beneficiul Tatianei Achimova despăgubirea în sumă de 25 677 dolari SUA pentru prejudiciul cauzat în urma transferării dreptului de proprietate asupra apartamentului XXXXX. Aceiași opinie a fost menținută și de instanța de apel.

În corespundere cu limitele impuse de articolul 442 alin. (1) Cod de procedură civilă, Colegiul lărgit învederează că recurentul a invocat că acțiunea depusă de Tatiana Achimova urmează a fi respinsă ca fiind depusă tardiv și că instanța de fond a examinat cauza în lipsa sa. Totodată recurentul s-a referit la legile aplicate de instanțele de judecată pentru soluționarea fondului cauzei și a indicat că acestea au aplicat prevederile art. 376 alin. (1) Cod civil care nu trebuiau să fie aplicate.

Cu privire la primul argumentul privind respingerea acțiunii depuse de Tatiana Achimova ca fiind tardivă, colegiul lărgit notează că în conformitate cu art. 272 alin. (1) Cod civil termenul de prescripție extinctivă începe să curgă de la data nașterii

dreptului la acțiune. Dreptul la acțiune se naște la data cînd persoana a aflat sau trebuia să afle despre încălcarea dreptului.

În acest sens, instanța de recurs reține că Tatiana Achimova a invocat cauzarea prejudiciului ca rezultat al încheierii contractului de donație între ea și Piotr Mihailov.

Astfel, curgerea termenului general de prescripție pentru înaintarea acțiunii cu privire la apărarea drepturilor încălcate a început din 9 iulie 2013, data încheierii contractului enunțat, iar Tatiana Achimova a depus prezenta acțiune la 30 ianuarie 2014.

Drept consecință, colegiul lărgit subliniază că acțiunea este înaintată în interiorul termenului de prescripție, iar solicitarea respectivă nu poate fi primită spre cercetare judecătorească, ceea ce impune respingerea acestei observații ca inadmisibile.

În partea ce ține de citarea recurentului, colegiul remarcă că din materialele dosarului rezultă că la examinarea cauzei în prima instanță Piotr Mihailov, a fost citat la adresa str. V. Vărzaru 3 ap. 52 (f.d. 92-93, 104-105, 127-128, 143, vol. I), însă înștiințările au fost remise instanței de judecată cu mențiunea „nereclamat”.

Conform informației eliberate de Întreprinderea de Stat „Centru Resurselor Informaționale de Stat”, solicitată de instanța de judecată, s-a stabilit că Piotr Mihailov are domiciliul la adresa la care a fost citat de instanța de judecată și anume pe str. V. Vărzaru 3 ap. 52 (f.d. 148, vol. I).

În consecință, Colegiul remarcă că remiterea înștiințărilor nereclamate de către Piotr Mihailov, a dus la înștiințarea publică a acestuia pentru ședința de judecată din 8 octombrie 2014, în conformitate cu prevederile art. 108 Cod de procedură civilă (f.d. 170, vol. I).

În mod corespunzător, Colegiul menționează că actele procesuale au fost expediate în conformitate cu legislația în vigoare la adresa cunoscută. La acest capitol, Colegiul lărgit subliniază că argumentul examinat mai sus nu se circumscrie ipotezei reglementate de articolul 432 alin. (3) lit. b) Cod de procedură civilă.

În subsidiar, instanța consideră că, în principiu, recurentul a formulat prezenta cerere după ce a beneficiat de o procedură contradictorie pe fond și a avut posibilitatea de a fi audiat de instanța de apel, care a fost competentă de a examina toate chestiunile de fapt și de drept relevante litigiului.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) lit. b) Cod de procedură civilă, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată.

În acest sens, instanța de recurs subliniază că, la pronunțarea deciziei din 28 noiembrie 2017 în partea acțiunii depuse de Tatiana Achimova, instanța de apel s-a călăuzit de articolele 346, 347 Cod civil și în special de art. 376 alin. (1) din Codul civil, invocat de reclamantă în cererea de chemare în judecată.

Recurentul nu a fost de acord cu o asemenea abordare și a invocat că instanțele de judecată au aplicat o lege, care nu trebuia să fie aplicată.

În atare situație, instanța de recurs observă că la înaintarea acțiunii Tatiana Achimova a pretins că are dreptul de proprietate și că a suferit un prejudiciu în urma faptei săvârșite de Piotr Mihailov.

În acest sens instanța va examina existența fiecărui element separat și succesiv.

În conformitate cu art. 376 alin. (1) Cod civil dacă dreptul proprietarului este încălcat în alt mod decât prin uzurpare sau privare ilicită de posesiune, proprietarul poate cere autorului încetarea încălcării. El poate cere, de asemenea, despăgubiri pentru prejudiciul cauzat. Pot fi solicitate despăgubiri și în cazul în care nu se cere încetarea încălcării sau executarea acestei cerințe este imposibilă.

Față de primul argument în combinație cu garanțiile din articolul enunțat, Colegiul lărgit reține că dreptul de proprietate poate fi încălcat nu numai ca rezultat al lipirii proprietarului de posesia bunului său. Persoanele terțe pot săvârși asemenea acțiuni care, deși nu-l lipsesc pe proprietar de posesia bunului, totuși îl împiedică pe ultimul să-și exercite în deplinătate prerogativele dreptului de proprietate.

În acest context, colegiul remarcă că legiuitorul în norma respectivă a accentuat faptul că doar proprietarul este în drept să ceară înlăturarea încălcărilor dreptului de proprietate chiar dacă asemenea încălcări nu au ca efect lipsirea proprietarului de posesie.

Având în vedere cele menționate, instanța de recurs punctează că în perioada 13 septembrie 2004 - 9 iulie 2013, proprietari ai apartamentului XXXXX au fost soții Olga Bednaia (Mihailova) și Piotr Mihailov.

Aceste circumstanțe accentuează faptul că Tatiana Achimova nu a fost proprietara imobilului în litigiul în intervalul de timp indicat mai sus. Prin urmare aceasta a depus neîntemeiat acțiune în baza art. 376 alin. (1) Cod civil.

În partea ce ține de prejudiciul invocat de Tatiana Achimova ca fiind cauzat de Piotr Mihailov, instanța de recurs notează că ultimul fiind proprietar al imobilului în intervalul de timp indicat mai sus a avut dreptul de posesiune, de folosință și de dispoziție asupra bunului în acord cu art. 315 alin. (1) Cod civil. Respectiv, recurentul nu a săvârșit nicio acțiune privind încălcarea normelor dreptului obiectiv, ce ar leza drepturile subiective sau interesele Tatianei Achimova.

Mai mult este de subliniat că, intimata Tatiana Achimova a eșuat, în conformitate cu art.118 alin.(1) Cod de procedură civilă, să dovedească că Piotr Mihailov a săvârșit o faptă ilicită la încheierea contractului de vânzare-cumpărare din 13 septembrie 2004, cât și la încheierea contractului de donație din 9 iulie 2013. Or, potrivit art. 667 alin. (1) Cod civil părțile contractante pot încheia în mod liber, în limitele normelor imperative de drept, contracte și pot stabili conținutul lor. În mod corespunzător, în speță nu au fost constatate excepții de la principiul libertății contractuale, după caz art. 667 Cod civil. În acest sens întocmirea contractului de donație, care este în folosul Tatianei Achimova nu poate fi invocat drept temei pentru admiterea acțiunii sale.

Astfel, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că instanțele de judecată au aplicat în mod eronat prevederile art. 376 alin. (1) Cod civil, care nu au tangență cu situația de fapt.

Totodată, la acest capitol, Colegiul lărgit subliniază că pentru soluționarea acestei pretenții, instanța a motivat că Piotr Mihailov urmează să-i restituie reclamantei despăgubirea pentru prejudiciul cauzat în urma transferării dreptului de proprietate asupra imobilului, având în vedere faptul că Tatiana Achimova a restituit lui Piotr Mihailov împrumutul în sumă de 15 000 dolari SUA, iar diferența dintre

valoarea de ½ a imobilului și valoarea împrumutului constituie 25 677 dolari SUA (f.d. 228-229, vol. I).

În atare situație, colegiul observă că hotărârea, nu conține niciun răspuns explicit în privința admiterii acestei cerinței. Mai mult, instanța de recurs stabilește că instanța de apel a omis să răspundă la această obiecție invocată într-un mod clar și precis în cererea de apel. Or, potrivit articolul 373 alin. (5) din Codul de procedură civilă, instanța era obligată să depună diligență maximă în acest sens.

Instanța de recurs remarcă că dreptul la un proces echitabil, garantat de art. 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, prezumă dreptul la o hotărâre motivată. Motivarea este o parte a hotărârii în care instanța judecătorească în mod obligatoriu își expune concluziile formulate în privința cauzei deferite spre soluționare.

Conform unei jurisprudențe constante degajate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, pronunțarea de către instanțele judecătorești a unor hotărâri motivate constituie una dintre garanțiile dreptului fundamental la un proces echitabil și acesta presupune obligațiunea instanței judecătorești de a se expune în hotărâri asupra tuturor cerințelor acțiunii, precum și, argumentelor invocate de către părți întru admiterea sau respingerea acestora (cauza Garcia Ruiz vs. Spania, hotărârea din 21 ianuarie 1999).

Or, principiul procesului echitabil reclamă că hotărârea să fie motivată, justițiabilul avînd posibilitatea să cunoască motivele care l-au făcut pe judecător să adopte una sau altă soluție și să le conteste dacă sistemul prevedea o cale de atac împotriva acestei hotărâri, lipsa motivării unei decizii judiciare, pune în pericol dreptul la un proces echitabil (cauza Kaufman vs. Belgia, 1986).

Din considerentele evocate și în baza unei jurisprudențe consecvente, instanța de recurs relevă că instanțele ierarhic inferioare erau obligate să-și motiveze soluțiile adoptate. Acestea au generalizat că Piotr Mihailov urmează să-i restituie reclamantei despăgubirea pentru prejudiciul cauzat, fără a specifica prin care faptă s-a cauzat acest prejudiciu. Așadar, prin simpla introducere în conținutul hotărârii a dispozițiilor articolelor 346, 347 și 376 alin. (1) din Codul civil, precum și a sintagmei că recurentul urmează să restituie prejudiciul, nu rezultă în mod cert procedeele juridice privind admiterea acestei pretenții.

În subsidiar, colegiul lărgit subliniază că instanțele de judecată nu au calificat corect, din punct de vedere juridic, acțiunea cu care au fost investite, fapt ce a dus la emiterea unei soluții greșite. Or prin înaintarea prezentei acțiuni, reclamanta Tatiana Achimova a încercat de a dovedi din nou și de a contesta faptele care au fost stabilite prin hotărârea irevocabilă din 8 aprilie 2011 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău.

Potrivit acestui act judecătorec, instanța de judecată a constatat legalitatea contractului de vânzare-cumpărare nr. 3935 din 13 septembrie 2004 a apartamentului XXXXX. Astfel, a fost respins argumentul Tatianei Achimova potrivit căruia contractul de vânzare-cumpărare a fost considerat drept garanție de rambursare a datoriei în sumă de 15 000 dolari SUA.

În acest context, instanța de recurs reține că la înaintarea prezentei acțiuni, Tatiana Achimova a solicitat încasarea prejudiciului cauzat în urma transferării dreptului de proprietate în sumă de 25 677 dolari SUA, invocând că această sumă

este diferența din valoarea de ½ cotă-parte a apartamentului XXXXX și diferența de ½ din valoarea împrumutului (66354 dolari SUA – 7500 dolari, adică ½ din suma datoriei).

Conjunctura evocată denotă prezența temeiurilor similare în ambele acțiuni înaintate de aceeași reclamantă, însă în perioade diferite.

În conexiunea celor relatate se constată aplicarea art. 123 alin. (2) Cod de procedură civilă, care prevede că faptele stabilite printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă într-o cauză civilă soluționată anterior în instanță de drept comun sau în instanță specializată sînt obligatorii pentru instanța care judecă cauza și nu se cer a fi dovedite din nou și nici nu pot fi contestate la judecarea unei alte cauze civile la care participă aceleași persoane.

Mai mult, în conformitate cu art. 254 alin. (3) Cod de procedură civilă, după ce hotărîrea rămîne irevocabilă, părțile și ceilalți participanți la proces, precum și succesorii lor în drepturi, nu pot înainta o nouă cerere de chemare în judecată cu aceleași pretenții și în același temei, nici să conteste în alt proces faptele și raporturile juridice stabilite în hotărîrea judecătorească irevocabilă.

Colegiul lărgit conchide că faptele descrise mai sus se circumscriu temeiului prevăzut la articolul 432 alin. (2) lit. b) Cod de procedură civilă și confirmă suplimentar că instanța a aplicat eronat articolul 376 alin. (1) Cod civil. În acest sens, erorile judiciare depistate supra sunt esențiale și pot fi corectate de către instanța de recurs.

În aceste circumstanțe, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a casa decizia din 28 noiembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 28 ianuarie 2015 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău, în partea admiterii acțiunii depuse de Tatiana Achimova cu privire la încasarea din contul lui Piotr Mihailov a despăgubirii pentru prejudiciul cauzat în urma transferării dreptului de proprietate în sumă de 25 677 dolari SUA cu emiterea în această parte a unei noi hotărâri cu privire la respingerea acțiunii.

Cu privire la acțiunea reconvențională depusă de Olga Bednaia (Mihailova), Colegiul lărgit observă că recurentul a invocat aplicarea eronată a normelor de drept procedural, în acord cu articolul 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

În mod deosebit, normele procedurale constituie elementele principale ale conceptului de proces echitabil prevăzut la articolul 6 parag. 1 din C.E.D.O și capitolul II din Codul de procedură civilă. Astfel, instanța de judecată va stabili și va lua act, pentru început, de circumstanțele relevante acestui aspect.

Raportul litigios dedus judecății vizează cerere reconvențională depusă de Olga Bednaia (Mihailova) împotriva Tatianei Achimova cu privire la încasarea despăgubirii în sumă de 25 837,50 euro (f.d. 173-180, vol. I). Instanța de recurs reține că în cererea reconvențională este indicat olograf în calitate de pârât și Piotr Mihailov.

În baza limitelor impuse de art. 442 alin. (1) Cod de procedură civilă, Colegiul lărgit învederează că recurentul Piotr Mihailov s-a plâns că instanța de apel nu a aplicat articolul 373 alin. (5) din Codul de procedură civilă.

Prin urmare, el a precizat că instanța s-a pronunțat în privința cerinței privind încasarea din contul său a despăgubirii în sumă de 4200 euro, pretenție care nu a fost înaintată de către Olga Bednaia (Mihailova). Intimata Olga Bednaia (Mihailova) nu a oferit nici un comentariu cu privire la fondul cauzei.

Obiecția recurentului menționată supra impune instanța de recurs verificarea corectitudinii judecării prezentei cauze, în ordine de apel, în raport cu garanțiile unui proces echitabil prevăzute la articolele 20 alin. (1) din Constituția Republicii Moldova și 6 parag. 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (C.E.D.O.).

În conformitate cu art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale.

Conform articolului 240 alin. (3) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretențiilor înaintate de reclamant.

Cu titlu preliminar, instanța de recurs constată că, prin încheierea din 27 octombrie 2014 a Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău a fost primită acțiunea reconvențională înaintată doar împotriva Tatianei Achimova (f.d. 185-187, vol. I).

Suplimentar, acest fapt se confirmă prin prezentarea de către avocata intimătei, Natalia Vladimirov a susținerilor verbale la ședința din 23 ianuarie 2015. Potrivit acestora, avocata a solicitat încasarea despăgubirii numai din contul Tatianei Achimova (f.d. 210-216, vol. I).

Totodată colegiul menționează că din procesele-verbale ale ședințelor de judecată, precum și din materialele dosarului nu poate fi stabilită data introducerii lui Piotr Mihailov în calitate de pârât(f.d. 185-187, vol. I , f..d. 210-216, vol. I).

Prin urmare, Colegiul reține că instanța la pronunțarea hotărârii urma a se expune asupra temeiniciei pretențiilor înaintate de către Olga Bednaia (Mihailova), însă instanța a adoptat o hotărâre expunându-se asupra încasării din contul lui Piotr Mihailov în beneficiul Olgăi Bednaia (Mihailova) a despăgubii în sumă de 4200 euro. Or, o astfel de cerință, deși a fost admisă de instanța de judecată, nu a fost primită spre examinare în modul prevăzut de lege. Cu alte cuvinte, instanța de judecată nu a luat în considerare încheierea privind primirea cererii reconvenționale și solicitările potrivit susținerilor verbale anexate la materialele cauzei.

În mod corespunzător, Colegiul conchide că instanțele de judecată, judecând litigiul, a depășit limitele pretențiilor înaintate de Olga Bednaia (Mihailova) și s-a expus asupra temeiniciei unei pretenții nesolicitate de către ultima. În consecință, instanța de recurs consideră că instanțele inferioare nu au respectat obligațiile lor instituite în art. 240 alin. (3) Cod de procedură civilă.

Din aceste considerente urmează a fi respinse și argumentele recurentului cu privire la ilegalitatea încheierii din 27 octombrie 2014, prin care a fost acceptată acțiunea reconvențională. În esența actul judecătoresc enunțat nu îl vizează pe recurent și nu îi afectează în niciun mod drepturile și interesele sale legale. Mai mult, în această parte, instanța de recurs învederează că acesta nu au invocat niciun temei prevăzut la articolul 432 din Codul de procedură civilă. Așadar instanța va menține încheierea suscitată.

În aceste circumstanțe, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a casa decizia din 28 noiembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 28 ianuarie 2015 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău, în partea încasării din contul lui Piotr Mihailov în beneficiul Olgăi Bednaia (Mihailova) a despăgubirii în sumă de 4200 euro.

În conformitate cu art. 82 din Codul de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat și din cheltuielile de judecare a pricinii.

Astfel, potrivit art. 83 din Codul de procedură civilă, taxa de stat reprezintă o sumă care se percepe, în temeiul legii, de către instanța judecătorească în beneficiul statului de la persoanele în ale căror interese se exercită actele procedurale de judecare a pricinii civile sau cărora li se eliberează copii de pe documente din dosar.

Potrivit art. 94 alin. (1) Codul de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pîrîtului – proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.

Instanța de recurs reține că la depunerea cererii de apel, precum și la depunerea cererii de recurs, Piotr Mihailov a achitat taxa de stat în mărime de 6000 lei și 7880 lei, fapt confirmat prin ordinul de plată nr. R6tg-N000 din 2 martie 2017, nr. 72KI-T000 din 15 martie 2018, anexate în original la materialele cauzei (f.d. 157, vol. II, , f.d. 30, vol. III).

În același context, Colegiul apreciază că nu pot fi respectate cerințele art. 94 alin. (1) Cod de procedură civilă sus citat cu privire la compensarea cheltuielilor de judecată, sub forma taxei de stat, proporțional părții respinse din pretențiile înaintate, deoarece recurentul nu a formulat o cerere în acest sens.

Colegiul amintește că litigiul în partea contestată de Tatiana Achimova, a fost soluționată prin hotărârea din 28 ianuarie 2015 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău, care a devenit și irevocabilă prin decizia din 23 iulie 2015 a Curții de Apel Chișinău și încheierea din 9 decembrie 2015 a Curții Supreme de Justiție.

Pentru considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul declarat, de a casa decizia din 28 noiembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 28 ianuarie 2015 a Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău, în partea admiterii acțiunii depuse de Tatiana Achimova împotriva lui Piotr Mihailov cu privire la încasarea despăgubirii pentru prejudiciul cauzat în urma transferării dreptului de proprietate în sumă de 25 677 dolari SUA și în partea încasării din contul lui Piotr Mihailov în beneficiul Olgăi Bednaia (Mihailova) a despăgubirii în sumă de 4200 euro cu emiterea în acest sens a unei noi hotărâri de respingere a acțiunii depuse de Tatiana Achimova.

În conformitate cu art. 445 al. (1) lit. b) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de către Piotr Mihailov, reprezentat de avocatul Valeriu Isiumbeli.

Se casează decizia din 28 noiembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 28 ianuarie 2015 a Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Tatiana Achimova împotriva Olgăi Bednaia (Mihailova) și Piotr Mihailov cu privire la încasarea despăgubirii pentru prejudiciul cauzat în urma transferării dreptului de proprietate și

cererea reconvențională depusă de Olga Bednaia (Mihailova) împotriva Tatianei Achimova și Piotr Mihailov cu privire la încasarea despăgubirii pentru folosirea bunului comun și dispunerea vânzării la licitație a imobilului,

în partea admiterii acțiunii depuse de Tatiana Achimova împotriva lui Piotr Mihailov cu privire la încasarea despăgubirii pentru prejudiciul cauzat în urma transferării dreptului de proprietate în sumă de 25 677 dolari SUA și în partea încasării din contul lui Piotr Mihailov în beneficiul Olgăi Bednaia (Mihailova) a despăgubirii în sumă de 4200 euro, și se emite, în acest sens, o nouă hotărârea sub formă de deciziei prin care:

Se respinge ca fiind neîntemeiată acțiunea depusă de Tatiana Achimova împotriva lui Piotr Mihailov cu privire la încasarea despăgubirii pentru prejudiciul cauzat în urma transferării dreptului de proprietate în sumă de 25 677 dolari SUA.

Se menține încheierea din 27 octombrie 2014 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul

Tatiana Vieru

Judecătorii:

Mariana Pitic

Nicolae Craiu

Luiza Gafton

Victor Burduh